

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 619 יום ה' 19 באפריל 2012

השבוע בגיליון

עדכונים מהשטח

מאת
פסיקה

מחוץ לחוק

דחיית המועד להגשת דו"ח ליחידים לשנת המס 2011 // הצעת חוק: פטור זמני למשיכה מקרן השתלמות

תשלום שכ"ט לעורך הדין בשווה כסף, שווה לעורך הדין?

מ"ה – הסכם שומה לא חל רטרואקטיבית //

מ"ה – פטור ליגיעה אישית לנכה גם אם צומצמה פעילותו בעסק //

שבח – חשד לזיוף אישורי מס שבח //

כתב אישום נגד "אירגון פשיעה" באשדוד // רביזדה הורשע בעבירות כלכליות

רשות המיסים והמכס מחממים יחסים // רשות המיסים נגד הרבנים //

חמורות //

עדכונים מהשטח

דחיית המועד להגשת דו"ח ליחידים לשנת המס 2011

◆ לענין דחיית המועד להגשת דו"ח שנתי ליחיד במס הכנסה לגבי יחידים החייבים בהגשת דו"ח שנתי למס הכנסה, אשר אינם חייבים בדו"ח מקוון, החליטה הנהלת רשות המיסים לדחות את המועד האחרון להגשת הדו"ח כאמור ל- 31.5.2012 (המועד החוקי הוא 30.4.2012).

◆ עפ"י הודעת רשות המיסים, נדחה המועד להגשת הדוח השנתי המקוון למס הכנסה לשנת המס 2011 ליחידים, עד לתאריך ה- 28.6.2012 (המועד החוקי הוא ה- 31.5.2012).

הדחיה כאמור נעשתה במטרה להטמיע את הדיווח המקוון ובהתחשב בזמן הנדרש להיערכות ולקליטה של נושא העיצום הכספי המוטל על המאחרים בהגשת דוחות מקוונים.

הצעת חוק: פטור זמני למשיכה מקרן השתלמות

(ד) הסכומים נועדו לתשלום בעד טיפול רפואי של בעל החשבון בקרן השתלמות או אחד מילדיו.
(ה) הסכומים נועדו לתשלום חוב פסוק נגד בעל החשבון בקרן השתלמות או אחד מילדיו.
(ו) הסכומים נועדו למטרה אחרת כפי שיקבע שר האוצר."

כמו כן, מוצע, כי שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, יהיה רשאי לקבוע את הסכום המירבי הפטור כאמור לעיל.

◆ מוצע, כי התיקון יהווה הוראת שעה שתחול החל ממועד התיקון ועד ליום 31.12.2013 וכי שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי להאריך את המועד הקבוע לתקופות נוספות כפי שייקבע.

◆ הערת מערכת: למותר לציין, כי על אף שבהצעת החוק נכתב שהפטור מיועד ל"סכומים שמשך עובד", גם מההיגיון וגם מדברי ההסבר עולה, כי הכוונה המקורית של חברי הכנסת היתה למשיכה על ידי כל אדם, לרבות עצמאי ועל כן יש לתקן בהתאמה גם את סעיף 9(ב16) לפקודה. בהתאם לאמור, הועברה על ידי משרדנו הבהרה בענין לחברי הכנסת החתומים על הצעת החוק.

◆ ביום 21.3.2012 הונחה על שולחן הכנסת ע"י ח"כ כרמל שאמה הכהן, משה גפני וח"כ נוספים הצעת חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (פטור בעד משיכת סכומים מקרן השתלמות) (הוראת שעה) התשע"ב-2012.

בהצעת החוק מוצע, כי בפקודת מס הכנסה, בסעיף 9(א16), הדין ב: "משיכת תשלומי מעביד מקרן השתלמות", בסופו יבוא, כי על אף האמור בסעיפים קטנים (א) עד (ד) הקובעים את התנאים לפטור (למשל פטור למשיכה אחרי 6 שנים וכו'):

"סכומים שמשך עובד בכל מועד מחשבונו בקרן השתלמות, לרבות הפרשי הצמדה וכן ריבית ורווחים אחרים שמקורם בהפקדה המוטבת יהיו פטורים בכל עת, ובלבד שהתקיים אחד מאלה:

(א) הסכומים נועדו לפרעון משכנתה או חלק ממנה לגבי זירת מגורים של בעל החשבון בקרן השתלמות או אחד מילדיו.

(ב) הסכומים נועדו לתשלום בעד השכלה אקדמית של בעל החשבון בקרן השתלמות או אחד מילדיו.

(ג) הסכומים נועדו לתשלום בעד נישואין של בעל החשבון בקרן השתלמות או אחד מילדיו.

בשל יום הזיכרון ויום העצמאות, גיליון מספר 620 יתפרסם ביום 3.5.2012
צוות מס פקס מאחל לקוראי העיתון חג עצמאות שמח

העיתון המקצועי לענייני מסים

תשלום שכר טרחה לעורך דין ב"שווה כסף" – האם כדאי? אברהם רוזנברג משפטן (יועץ מס); אורי גולדמן, עו"ד גולדמן ושות' – משרד עורכי דין

שכ"ט, מגולם מרכיב של מס עסקאות בגין אותה התמורה – מניות.

◆ לא זאת בלבד, بل ישכח עורך הדין כי גם המוסד לביטוח לאומי ירצה לקבל את חלקו ...

מהאמור לעיל, אין ספק, כי הסכמת עורך הדין לקבל את שכר טרחתו בשווה כסף כלומר, במניות הינה עזרה לאותם יזמים. אולם, עוה"ד יאלץ, בעת קבלת התמורה באמצעות מניות לדוג', לשלם את המיסים, הן הישירים והן העקיפים, ועליו לשקול את הסכמתו לקבלת התמורה בשווה כסף ולתכנן את הדרך הנכונה לעשות זאת.

ב. שאלה נוספת שיכולה להוות בעיה פרקטית בעת יישום התיקון הינה – **מה דינם של רווחים שנוצרו עקב עליית ערך המניות ממועד קבלתן ועד למועד מכירתן?**

◆ נניח ואת הבעיות שבסעיף **א.** לעיל, עורך הדין התגבר עליהן בנקל, והסכים לקבל את המניות כתחליף לשכר טרחתו.

נניח שבמועד קבלת המניות, שווין של המניות שקבל עורך הדין היה 100,000 ש"ח ועל שווי זה של המניות שולמו כל המיסים החלים על התמורה לפי חוק מע"מ, פקודת מס הכנסה וחוק הביטוח הלאומי. והינה, לאחר שנה, מוכר עורך הדין את המניות שקבל דאז כתמורת שכר טרחה עבור שירותיו (הכנסה פירותית בידי של עורך הדין) במחיר של 250,000 ש"ח.

◆ השאלה היא, מהו שיעור המס שיחול על 150,000 ש"ח רווח שנוצר לעורך הדין? או במילים אחרות מה אופי הרווח שנצמח לעורך הדין בגין המכירה? אם ה-150,000 ש"ח רווח הינם רווח הון ועל רווח זה חל שיעור מס מוגבל (25% או 30% לפי העניין, נכון לשנת 2012), או שיעור מס שולי שכן הריווח הינו ריווח אנטגרלי לפעילות השוטפת של עורך הדין. במקרה זה אופיים של ה-150,000 ש"ח הינו רווח פירותי וככזה שיעור המס יכול להגיע לשיעור מס שולי של עד 48% (נכון לשנת 2012).

◆ שאלה נוספת הינה אם הרווח, מהדוגמה בסעיף **ב.** לעיל, הינו 150,000 ש"ח או יותר? שכן, יתכן ויש להתייחס ל"עלות" שווי המניות, לצורכי חישוב הרווח ממכירתן, לאחר תשלום מלוא המס ששולם עליהן בעת קבלת המניות, קרי 100,000 ש"ח פחות מע"מ, מס הכנסה וביטוח לאומי ששולם ובכך בעצם עלות שווי המניות נמוכה יותר.

◆ חלק קטן מהבעיות המסוייט שהביא עימו תיקון סעיף 9 לכללי האתיקה, הועלו במאמר זה. לדעתנו ניתן לפתור את הבעיות האמורות במאמר זה ואת הרבות שלא הועלו בו בדרך של עריכה נכונה ומדוייקת, כל מקרה לגופו, של הסכם שכר הטרחה של עורך הדין עם לקוחו ותכנון מס מוקדם.

◆ ביום 4.4.2012 פורסם תיקון סעיף 9 לכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית), התשמ"ו – 1986 (להלן: "התיקון"). בתיקון נוספה אפשרות נוספת (מבחנית כללי האתיקה), לקבלת תשלום שכר טרחה עבור טיפול משפטי שנתן עורך הדין ללקוחו "בשווה כסף".

ערב התיקון, נוסחו של סעיף 9 לכללי האתיקה קבע, כי שכ"ט יתקבל בכסף בלבד. התיקון הוסיף, כי בכפוף למסמך בכתב יהיה רשאי עו"ד לקבל שכ"ט גם באמצעות קבלת "זכויות שותף" – המוגדרות כ"כל שיתוף בזכויות המוכר בדין, לרבות שיתוף באמצעות מניה, כתב אופציה או ניר ערך אחר המקנה לבעליו זכויות ביחס לתאגיד".

◆ היתרון הגדול שבתיקון, בין היתר, הינו לאפשר קידום מהיר ויעיל יותר של חברות ו/או יזמויות עסקיות שנמצאים בתחילת דרכן (startup).

התיקון מאפשר לעורך הדין המלווה את המיזם (לרוב מדובר בשכר טרחה בלתי מבוטל, שכן רוב העבודה המשפטית מתרכזת בשלבים הראשוניים) לקבל אופציות ו/או מניות מאותו מיזם, קרי שכר טרחה ב"שווה כסף". בכך למעשה מקל עוה"ד על בעלי המיזם וחוסך מהם את ההוצאה העכשווית לתשלום שכר טרחה, שלפעמים נאלץ המיזם לממנו באמצעות הלוואה, שכן עד כה ניתן היה לקבל את שכ"ט בכסף בלבד.

◆ במאמר זה נתייחס לחלק מההשלכות המסוייט הנובעות ביישום הפרקטי-מיסוי של התיקון מהתיקון:

טול לדוגמא תשלום לעו"ד בגין הטיפול בלקוח באמצעות הקצאת מניות בשווי של 1 מליון ש"ח (לא מכירה).

א. כידוע, בהתאם לסעיף 3(ט)(1)(ב) לפקודת מס הכנסה, בצירוף לסעיף 1(2) לפקודה, הקצאת המניות כפי שמופיע בדוגמה לעיל הינה הכנסת עבודה החייבת במס במועד הענקתה.

אולם (בשונה מההסדר הקיים בסעיף 102 לפקודה), על עוה"ד לדווח על ההכנסה – בעת קבלת המניות ועליו לשלם את המס על "בסיס מזומן".

ייצויין, כי תשלום המס שעל עוה"ד לשלם בגין קבלת המניות הינו מס שולי (במקרה של עצמאי) וככזה יכול להגיע עד לשיעור מס של 48% (נכון לשנת 2012). על עוה"ד לדעת שאת המס שעליו לשלם גוזרים משווי המניות במועד קבלתן (מהדוג' לעיל מ- מיליון ש"ח).

◆ בעניין מע"מ בגין שווי המניות שהתקבלו, עוה"ד יצטרך לכלל את שווי המניות שקבל כחלק מעסקאותיו עליהם ידווח למע"מ, בדיווח הקרוב למועד קבלת המניות, ויצטרך לשלם 16% מס עסקאות. בשווי המניות שקיבל עו"ד כתמורת

תשלום המס ידחה, למועד מכירת האופציות או המניות על ידי הנאמן או לחלופין בעת העברתן לידי של העובד (ראה פס"ד לפיד כץ). מסלול נוסף הוא מסלול "ליד 102". מסלול זה כאשר האופציות המוענקות מתייחסות להקצאה לעובד על ידי החברה הקשורה לחברה המעסיקה, למשל חב' אם או חב' בת. הקצאות במסלול "ליד 102" מאושרות רק כאשר ניתנת החלטה מקדמית (pre-ruling). לאחר תיקון 132, ס' 3(ט) אינו חל עוד על הקצאת מניות לעובדים, שאינם בעלי שליטה על ידי המעביד. בעניינינו, הסכימה המערערת כפי שגם אושר בהודעת החברה מיום 30.5.04, כי הענקת האופציות למערערת נעשתה במסלול 3(ט) המהווה הכנסה לפי סעיף 2(2) לפקודה כהכנסת עבודה ושיעור המס השולי, כבעניינינו, 50%. ולכן אין מקום להחיל שיעור מס מופחת על שנת 1998. שאלה נוספת היא, האם היה בהסכמי השומה שנחתמו בקשר להקצאת האופציות במסלול 3(ט) בין המעסיקה של המערערת לפי"ש גוש דן, כדי להעניק הטבה ממין זה גם למערערת לגבי שנת המס 1998. בהסכם מיום 4.07.2001, טרם הוצאת השומה למערערת, נחתם בין פי"ש גוש דן למעסיקה של המערערת, כי שיעור המס שיחול על עובדי מיקרוסופט בגין הרווח ממכירת המניות ושיחויב במס בארץ ישראל יעמוד על 42.5% וייחשב למס סופי ללא כל זכות לפטור, ניכוי, קיזוז, הנחה או זיכוי בשל המס (לרבות פריסת המס או דחייתו). ההסכם האמור יחול לגבי מכירות שביצעו עובדי מיקרוסופט משנת המס 2000 ואילך. הסכם תחולת ההסכם לגבי שנת 2000, בדבר שיעור מס מופחת, בנוגע למימוש אופציות בשנת המס 1999, והמימוש הוא לגבי מניות של חברת האם. תנאי ההסכם הנוסף (1999) אינם חלים על נסיבות המערערת, מן הטעם שהמערערת מימשה את האופציות שהוענקו לה בשנת 1998. מאחר שהמערערת לא הצליחה להצביע על קיומו של הסכם שומה לפיו זכאי עובד שהוקצו לו אופציות במסלול 3(ט) לשיעור מס מופחת בשנת המס, המסקנה הברורה העולה מסקירת ההסכמים היא, כי אין למערערת זכות קנויה לתבוע תשלום שיעורי מס מופחתים בגין שנים שאינן נכללות בהסכמי השומה, וכאשר אלה מתייחסים להקצאת אופציות לפי סעי' 102 לפקודה ולא לפי מסלול 3(ט). אשר על כן, טענת המערערת, כנובעת מן ההסכמים שפורטו, להידחות.

תוצאה:

◆ הערעור נדחה.

ניתן ביום 3.4.2012

ב"כ המערערת: עוה"ד פטריק אלגז

ב"כ המשיב: עוה"ד ערן רזניק, פרקליטות מחוז חיפה (אזרחי).

הערת מערכת: המס שהוחל על המערערת לפי ס' 3(ט) לפקודה, לאור תיקון 132 לפקודה, איננו רלבנטי כיום, אופציות לעובדים ממוסים לפי סעיף 102.

הסכם שומה לא חל רטרואקטיבית
ע"מ 589/04 אריאלה שחר ואח' נ' פ"ש חדרה
רוזנברג אברהם, משפטן (יועץ מס)

◆ אריאלה שחר (להלן: "המערערת") עבדה בחברת מיקרוסופט ישראל בע"מ (להלן: "החברה"), בשנים 2005 - 1995. במסגרת עבודתה הוקצו לה אופציות לרכישת מניות של חב' האם. במהלך השנים 1198-2000 מימשה המערערת אופציות שהוקצו לה ובשל כך קבע המשיב כי למערערת נבעה הכנסה שבגינה היה צריך לנכות מס בשיעור של 50%. דו"ח לשנת מס 1998 הוגש על ידי המערערים, בו הצהירו על הכנסה ממשכורת בסך 2,744,134 ש"ח בנוסף הוצהרה משכורת הבעל בסך 92,734 ש"ח והכנסה מרווח הון בסך 3,036 ש"ח. בדו"ח הנ"ל נכללה ההכנסה החייבת ממימוש האופציות, כחלק מהכנסת עבודה, שהסתכמה בכ- 2.5 מיליון ש"ח, על פי נספח לטופס 106. נוכח מס במקור בשיעור של 50%. ביום 31.12.2002 הגישה המערערת למשיב בקשה לתיקון הדו"ח לשנת המס 1998 ובו ביקשה לחייב את ההכנסה ממימוש האופציות בסך 2,523,860 ש"ח במס של 42.5%. בקשה לתיקון הדו"ח לשנת המס 2000 הוגשה על ידי המערערים ביום 31.12.2002, בה ביקשו להחיל על מימוש האופציות של 2,889,905 ש"ח מס בגובה 42.5% בהתאם לפרקטיקה שנשתרשה לטענתם בנציבות מס הכנסה. ביום 31.5.04 הוציא המשיב למערערת את השומה בצו לשנת המס 1998 לאחר שדחה את בקשתה לתיקון הדו"חות, ועמד על חיוב בשיעור המס השולי של המערערת שעמד על 50%. המשיב הסכים לקבל טענת המערערת בנוגע לשנת המס 2000 בלבד, וזאת לאור ההסכם שנחתם בין החברה המעבידה לבין רשות המס, לרבות התוספות להסכם החל על מימוש אופציות משנת 2000 ואילך. המשיב סירב להתיר למערערת מס מופחת בגין מימוש האופציות בשנת 1998.

◆ טענות המערערת, בהיות הקצאת האופציות מכוחה מומשו המניות בשנת המס 1998 "זהה לחלוטין" להקצאת האופציות מכוחה מומשו המניות בשנת המס 2000, הרי שאין כול הצדקה להחיל תוצאת מס שונה על שתי ההקצאות. עוד טענה המערערת כי יש להחיל עליה את ההסכם שחתמה המעסיקה שלה עם פי"ש גוש דן.

◆ המשיב טוען, כי מדובר בהקצאת מניות במסלול 3(ט) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש) (להלן: "הפקודה"), וכי יש להשית על הכנסתה האמורה את שיעור המס השולי שבו חייבת המערערת, העומד על 50%.

ביהמ"ש המחוזי בחיפה בפני כב' ש. וסרקרוג ס' נשיאה:

לפני תיקון 132 היה מסלולי ההקצאה הבאים: הקצאת אופציה לעובד במסלול 3(ט) וככזו מהווה היא למעשה הכנסה פירותית. המסלול השני הוגדר בסעי' 102 לפקודה. על פי מסלול זה, בהתאם לתנאיו, הקצאת האופציות לעובד פטורה ממס במועד ההקצאה. התמלאו התנאים שבסעיף,

על כן, טוענת המערערת, יש לראותה כמי שהכנסתה נבעה מיגיעה אישית ופטורה ממס בהתאם לקבוע בסעיף 9 (5) (א) לפקודה.

בית משפט המחוזי בתל אביב-יפו בפני כב' השופט מגן אלטוביה:

◆ ביהמ"ש קבע, כי מבחן היגיעה האישית הינו מבחן כמותי ואיכותי, דהיינו כדי לקבוע האם הכנסת הנישום מהעסק נובעת מיגיעתו האישית יש לבחון את מכלול הפעילות והמעורבות של הנישום בעסק ובין היתר לבחון האם הפעולות של הנישום בעסק תרמו לצמיחת הכנסה. ביהמ"ש הנכבד הוסיף כי בהתחשב בתכליתו של סעיף 9 (5) לפקודה כפי שנקבע בפסיקה, נראה כי עמדה המערערת בנטל להוכיח כי הכנסתה מהעסק בשנים 2000 – 2003 הינה הכנסה מיגיעה אישית. מחקירותיה עולה כי בעלה המנוח היה מוגבל ורתוק לכסא גלגלים כבר בעת פתיחת העסק, וממילא נראה כי היא זו שניהלה ותפעלה את העסק מתחילתו. המערערת עבדה מול המועצה להסדר הימורים ובין השניים נחתם נעריך ונחתם הסכם שבו התחייבה המערערת להפעיל תחנת טוטו בעסק והיא חבה באופן אישי בחובת נאמנות כלפי המועצה ואין לה רשות להעביר ניהול התחנה לאחר, היא הבעלים של חשבון בנק פעיל וללא הצהרותיה והסכמותיה לא הייתה המועצה מתקשרת עימה בהסכם.

◆ ביהמ"ש הנכבד מוסיף, כי בהסכם האמור נקבעו התחייבויות נוספות שנטלה על עצמה המערערת באופן אישי בקשר עם הפעלת תחנת הטוטו והיא עצמה אישרה את קבלת הצידוד הדרוש להפעלת תחנת הטוטו. בנוסף לכך, מסמכים שהוצגו בפני ביהמ"ש הנכבד מלמדים כי בשנים הרלוונטיות המערערת פעלה לקיום התחייבויות העסק ולהתקשרות עם לקוחות באופן אשר תרם לצמיחת הכנסות העסק. גם לאחר הידרדרות מצבה הרפואי של המערערת ונוכחותה הצטמצמה משמעותית בעסק, פעילותה ומעורבותה בקיום התחייבויותיה וכספיות והחוזיות תרמו משמעותית לקיומו. ביהמ"ש הנכבד לא ראה מקום להידרש לטענת המערערת ביחס לפרשנות סעיף קטן (7) בהגדרת הכנסה מיגיעה אישית שבפקודה. טוב היה עושה מחוקק המס אם היה מוצא, לאור התכלית שבסעיף קטן (7) לתקן את סעיף הפטור ולהכילו גם על הכנסה שאינה בהכרח דמי שכירות אלא הכנסה הנובעת מעסק אשר הופעל בידי הנכה בעבר תקופה ארוכה ועתה בשל נכותו אינה עולה כדי יגיעה אישית.

פטור ליגיעה אישית לנכה גם אם צומצמה פעילותו בעסק
עמ"ה (ת"א) 1179/05 עליזה מנסור נ' פקיד שומה רמלה
אמיר אבו ראזק, משפטן

◆ בשנת 1966 שכרו עליזה (להלן: "המערערת") ובעלה המנוח חנות בעיר לוד בה הפעילו קיוסק (להלן: "העסק"). בשנת 1986 נפטר בעלה של עליזה ומאז מנוהל העסק על ידי עליזה אשר דיווחה על הכנסותיה מהעסק בהתאם להוראות סעיף 2 (1) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א – 1961 (להלן: "הפקודה"). בסמוך לשנת 1995 הורע מצבה הבריאותי של עליזה, היא נזקקה לטיפולים רפואיים ומעורבותה בפעילות החנות הצטמצמה. ביום 29.5.1995 הוכרה המערערת כנכה בשיעור 90.03% לצמיתות לצרכי הפקודה, ובהתאם דיווחה עליזה על הכנסותיה מהעסק כהכנסות פטורות ממס לפי הוראות סעיף 9 (5) (א) לפקודה. הערעור המדובר הינו על קביעת המשיב שלא לפטור הכנסות המערערת ממס. לטענת המשיב, מביקורת שערך המשיב בעסקה של המערערת התברר כי העסק מופעל על-ידי בנה של המערערת אשר עובד בחנות כשכיר. כמו כן, המערערת כמעט ואינה נוכחת בעסק בשנות המס שבערעור.

◆ לטענת המערערת, בסמוך לשנת 1995 התדרדר מצבה הבריאותי של המערערת ובשנים 2000 – 2003 הצטמצמה נוכחותה בעסק לשעה אחת ביום עקב התדרדרות במצבה הבריאותי. בתקופה זו העסיקה המערערת שני עובדים בעסק בהם בנה רונן (להלן: "רונן"). בתקופה זו השתתפה המערערת בקורסי הדרכה שערכו מפעל הפיס והטוטו והתעדכנה בחידושים בהפעלת תחנות הטוטו ומפעל הפיס. המערערת הייתה מעורבת בכל ההתקשרויות עם ספקים והיא החתומה על ההסכמים מול הספקים. המערערת היא בעלת הזיכיון מטעם מפעל הפיס והיא אשר המציאה למפעל הפיס ערבות על סך 20,000 ש"ח כל שנה. כך אף ביחס לקשר עם הטוטו. בתקופה הרלוונטית הפקידה המערערת את ההכנסות מהעסק בחשבון הבנק שלה ושילמה לספקים מחשבון הבנק שלה באמצעות שיקים בחתימתה ובכך נטלה על עצמה את הסיכויים והסיכונים שבהפעלת העסק. בכך, למעשה מתקיימת דרישת היגיעה האישית, הקבועה בסעיף 9 (5) (א) לפקודה, ועל כן זכאית עליזה לפטור מכוח הסעיף האמור. המערערת מוסיפה כי נוכח תיקון הגדרת המונח "הכנסה מיגיעה אישית" בסעיף 1 לפקודה באופן שנוספה חלופה מס' (7), לפיה הכנסה מהשכרת נכס אשר במשך 10 שנים לפחות לפני השכרתו שימש את המשכיר להפקת הכנסה מיגיעה אישית מעסק או ממשלח יד תהווה אף היא הכנסה מיגיעה אישית, יש לפרש את המונח יגיעה אישית באופן רחב ולקבוע כי מקום שהמחוקק ראה לנכון לפטור ממס, הכנסה פאסיבית מדמי שכירות, קל וחומר שהתכוון לפטור הכנסה פאסיבית מעסק שבבעלות נישום, ואין עוד לדרוש מעורבות ופעילות אינדיבידואלית של הנישום בעסק כדי לקבוע שהכנסתו מהעסק הינה "הכנסה מיגיעה אישית".

תוצאה:

◆ הערעור נתקבל.

תאריך: 15.4.12

ב"כ המערערת: עוה"ד זיו שרון ומיכל סולומונוביץ
ב"כ המשיבים: עוה"ד יוסי טופף, פרק' מרכז

חשד לזיוף אישורי מס שבח

וע (נצ') 1040/06 מ.ס. קרקעות הגליל בע"מ נ' מיסוי מקרקעין נצרת אינגה אייזנברג, משפטנית

ועדת הערר בביהמ"ש המחוזי בנצרת - כב' הש' עבד אל רחמאן זועבי, מר אברהם הללי, עו"ד, מר מאלק עמרור, עו"ד ורו"ח:

◆ לסילוק הספק והחשד לזיוף האישורים ששימשו יסוד לרישום על שם עוררת 1 היה על העוררת להציג את המש"ח שהגישה אותו למיסוי מקרקעין ובו מדווח על עשית העסקה בין המוכרים המקוריים, שמכרו לנגיבה, לבין עוררת 1, בכך הייתה ניתנת הזדמנות למשיב לבדוק את החתימות של הצדדים ולבדוק את העסקה ולקבוע את השומה. הדבר לא נעשה, ואין כל הסבר מניח את הדעת מדוע לא הוצג בפני הוועדה מש"ח בו מדובר, או לפחות העתק מאושר ממנו. על יסוד הראיות שהובאו בפני הוועדה, אין הוועדה רואה נימוקים והוכחות שמצדיקות שלא לקבל את הסכום הנקוב בהסכם ששימש בסיס להצהרת הצדדים על העסקה, מבלי להתחשב בכל אשר נטען לגבי כשרותו של ההסכם או אי כשרותו וקובעים אותו בסך 906,000 ש"ח, למרות שהצדדים להסכם אינם מקובלים על המשיב כפי שהדברים הובהרו בהר הטיב. אשר לשווי הרכישה של המוכר, המצב שונה, כי אם להתייחס לרכישה ע"י נגיבה כפי שהמשיב טען ולקבל את עמדתו בענין זה, הרי ברכישה זו שלמה גבי נגיבה עי"אס סך של 800,000 ש"ח בעבור שטח של 3,900 מ"ר לפי כ- 205 ש"ח למ"ר, מאחר ונמכר לעוררת 4 שטח של 1895 מ"ר, הרי ששווי הרכישה של השטח של נגיבה הנמכר צריך להיות 388,500 ש"ח שהוא סכום קטן מן הסכום שנקבע ע"י המשיב, לכן יש לדחות את קביעתו של ב"כ העוררים החולק על שווי הרכישה שקבע המשיב ויש לקבוע, כי שווי הרכישה בסך 433,635 ש"ח, הוא שווי סביר ונכון.

◆ לפיכך, הוועדה דוחה את העררים המאוחדים של העוררים בכל הנוגע לטענותיהם בדבר הרכישה של המקרקעין מן המוכרים ע"י עוררת 1 ומקבלים את קביעת המשיב, שיש לראות את העסקה הנעשית עם עוררת 4, כי לא נעשתה ע"י עוררת 1. הוועדה מקבלת את העררים המאוחדים חלקית בכל הנוגע לשווי הקניה ע"י עוררת 4 וקובעת את השווי בסך 906,000 ש"ח. הוועדה דוחה את השווי המוצהר של העוררים כשווי הרכישה של המוכרים, וקובעת את השווי שנקבע ע"י המשיב בסך 433,635 ש"ח.

התוצאה:

◆ העררים התקבלו חלקית.

ניתן ביום 15.3.12.

ב"כ הצדדים: לא צוין.

◆ לטענת, מ.ס. קרקעות הגליל בע"מ (להלן: "העוררת 1") חתמה בתאריך 18.9.2005 על הסכם עם א.ד.מ. צנורות (להלן: "העוררת 4" או "הקונה"), לפיו מכרה העוררת 1 לעוררת 4 חלק מזכויותיה במגרש בשטח של 1894 מ"ר (להלן: "הסכם עוררת 4"). לטענת, כאמל אבו עביד (להלן: "עורר 2") ואחיו שפיק אבו עביד (להלן: "עורר 3") בתאריך 18.9.05 עוררת 4 התקשרה בהסכם עם עוררת 1, לפיו רכשה ממנה חלק מזכויותיה במגרש. לטענת עוררת 4, היא התקשרה בהסכם בתאריך 8.11.98 עם עוררת 1 (להלן: "הסכם עוררת 1") לפיו היא רכשה מעוררת 1 חלק מזכויותיה במגרש. העובדות כפי שהוצגו ע"י עיאס נגיבה (להלן: "העוררת 5") - בתאריך 8.11.98, העוררים 2 ו-3 התקשרו בהסכם עם עוררת 1 לפיו הם מכרו לעוררת 1 חלק מזכויותיה במגרש. עוררת 1, שרשומה בלשכת רישום המקרקעין כבעלת המגרש, הצהירה על עסקת המכר והביאה טופס 50.

◆ המשיב עומד על כך, שלא הוצהר על העסקה לשלטונות מיסוי מקרקעין וכי האישורים בדבר תשלום מסי שבח ורכישה, שכביכול ניתנו ע"י פקידי לשכתו, מעולם לא ניתנו על ידם והמשיב רואה באישורים אלה כלא היו. עוררת 1 טוענת לעניין השווי שנקבע ע"י המשיב, כי היא שקנתה את הקרקע, וכי היא שמכרה את המגרש לעוררת 4 לפי ההסכם שצורף למש"ח, אשר הוא חתום ע"י העוררת 1 ו-4, וכי העסקה נעשתה בתאריך 18.9.2005 במחיר נקוב בהסכם בסך 906,000 ש"ח. טוענים עוד העוררים 1 ו-4, כי המשיב היה צריך לשום את המגרש כפי שנקוב מחירו בהסכם. ועוד טוענים העוררים 1 ו-4, כי המשיב היה צריך לקבוע את שווי הרכישה של עוררת 1, בהתאם להצהרת מש"ח בין שפיק וכאמל אבו-עביד, לבין עוררת 1 שהוא בסך 205,128 ש"ח לדונם ובעבור כל שטח של 3.900 מ"ר שהוא שטח המגרש כמוצהר על ידם במחיר של 800,000 ש"ח. דברים אלה, לטענת העוררים, עולים מתצהיר מנהל עוררת 1 מר אדיב עיאס בנה של גבי נגיבה עיאס.

◆ המשיב רואה את שווי הרכישה, כפי שהוא קבע אותו בסך 433,635 ש"ח. הרישום לפי קביעת המשיב למעשה היה בין הבעלים המקוריים אבו עביד לנגיבה ומכיוון ועוררת 1 נרשמה כקונה וכבעלים שלא כדין, הרי שהמוכרת לעוררת 4 היא נגיבה, לכן תאריך הרכישה בשומה בעסקת המכר לעוררת 4 הוא השווי שקבע אותו על יסוד הנתונים שהיו ברשותו בסך 433,635 ש"ח. לכן שיעור מס השבח יקבע לפי שווי הרכישה שנקבע על ידו וכשומה לפי מיטב השפיטה.

רשות המיסים נגד הרבנים

רשות המיסים מחריפה את הביקורות כלפי הרבנים. לאחרונה פורסם, כי הרשות הוציאה שומה אזרחית נגד הרב **יקותיאל אבוחצירא** בסכום של 9.5 מיליון ש"ח. הרב יקותיאל הוא נצר למשפחת אבוחצירא, מהידועות שבמשפחות הרבנים, נכדו של רבי ישראל ("הבאבא סאלי"). עפ"י רשות המיסים, בחשבונות הבנקים של הרב יקותיאל אבוחצירא התגלו הכנסות העולות על סכום של 10 מיליון שקל, בגין לא נמצא הסבר שמניח את הדעת ולפיכך הוצאו לו השומות כאמור. השומה הוצאה בגין שנות המס 2003-2009 ולטענת רשות המיסים הוצאו השומות לאחר שהוחלט שהרב לא שיתף פעולה כנדרש בתישאלו שעבר עם רשות המיסים. אבוחצירא כופר בטענות רשות המיסים נגדו וסבור כי שיתף פעולה עם הרשות.

במקביל נחשף בתחקיר של יואב יצחק באתר News1, כי רשות המיסים חקרה גם את הרב ברוך אבוחצירא, המכונה "**הבאבא ברוך**", בחשד להעלמות מס בסך מיליוני דולרים בגין הכנסות מנכסים שבבעלותו בישראל ובחו"ל, בין היתר בחשבון בנק בצרפת ובנדל"ן בישראל. עפ"י הפרסום, במסגרת החקירה נדרש "**הבאבא ברוך**" למסור את גירסתו באשר לנכסים אשר לטענת רשות המיסים לא דווחו במסגרת הצהרת הון שהגיש לפי דרישת הרשות.

רשות המיסים והמכס מחממים יחסים

דורון ארבלי, מ' רשות המיסים בישראל, ו**נציב המכס הדרום קוריאני, יאנג סופ ג'ו** חתמו בסאול, על תכנית פעולה לקידום הסכם הכרה הדדית בגורמי סחר מאושרים (AEO) בין המדינות. לקראת סוף שנת 2010 המכס בישראל השיק את תכנית הגורם הכלכלי המאושר הישראלית, עד היום הצטרפו לתוכנית ואושרו למעלה מ 10 חברות מהמובילות במשק הישראלי. מטרת התוכנית לקדם ולסייע לסחר החוץ הישראלי ובעיקר לתת ליצוא הישראלי את התנאים האופטימאליים להתחרות בשוק העולמי. תכנית ה-AEO, אשר אומצה ע"י ארגון המכס העולמי בשנת 2005, מאפשרת למדינות החברות בה קיום מנגנון סחר חוץ מהיר ונטול עיכובים עבור אלו החתומות זו עם זו על הסכם הכרה הדדית, דבר המאפשר חיסכון בזמן והליכים בירוקרטיים וכפועל יוצא, גם חיסכון כלכלי רב עבור יבואנים ויצואנים משני הצדדים. עפ"י פרסומי משרד האוצר, לישראל היקף סחר חוץ עם דרום קוריאה, המסתכם ביותר מ 2.5 מיליארד \$ בשנה ומכך חשיבותו הרבה של ההסכם.

כתב אישום נגד "אירגון פשיעה" באשדוד

פרק' מחוז דרום הגישה במהלך ימי חוה"מ פסח 2012, כתב אישום נגד 9 נאשמים, 7 מהם כפעילים בארגון פשיעה ושניים מהם מסייעים בפעילותו של הארגון אשר פעל בעיר אשדוד. מכתב האישום עולה כי בראש הארגון עמד תושב העיר, **ארמונד מיארה**, ולצידו שישה פעילים נוספים, בהם **בניו בבר וליאור מיארה** וכן **רוז'ה זעפרני**, עובד עיריית אשדוד. כתב האישום הוגש בעקבות חקירה משותפת ליח' **יהלום וחקירות מע"מ ב"ש ברשות המיסים, והיחידה המרכזית של מרחב לכיש מחוז דרום ויאח"ה במשטרה**. כתב האישום מייחס למעורבים שורה של עבירות אשר בוצעו במסגרת ארגון פשיעה, ע"פ חוק המאבק בארגוני פשיעה, בהן עבירות של ארגון הימורים, הלבנת הון, סחיטה באיומים, הדחה בחקירה, קשירת קשר לביצוע פשע, קבלת דבר במרמה ועוד. בכלל זאת כולל כתב האישום עבירות הימורים בהיקף של כ- 80 מיליון ש"ח ואי דיווח על ההכנסות מפעילות זו הנאמדות בסכומים של למעלה מ-8 מיליון ש"ח וכן עבירות מס ע"פ פקודת מס הכנסה וחוק מע"מ בהיקף ניכר. לראשונה נעשה שימוש בסעיף 4 לחוק המאבק בארגוני פשיעה שעניינו בעובד ציבור המסייע לארגוני פשיעה. בין הנאשמים הכלולים בכתב האישום שני עובדי עירייה להם יוחסו, בין היתר, עבירות של סיוע להתחמק ממס בהיקף של מיליוני ש"ח. נאשם נוסף, **חי נחמיאס**, הינו איש עסקים, בעל עסקי מכוניות אשר, עפ"י כתב האישום, ביצע עם ראש הארגון עסקאות רכב תוך שהוא נמנע מלתת ביטוי בספרי העסק לזהותו של ראש הארגון ובכך סייע בידו להסתיר רכוש ולהתחמק ממס.

רביזדה הורשע בעבירות כלכליות חמורות

ביום 18.4.2012 הרשיע ביהמ"ש המחוזי בתל-אביב, **כב' הש' אורי שהם** את **בני רביזדה**, שכונה בזמנו "מלך השוק האפור" בעבירות חמורות של הלבנת הון ומירמה בגין שותפות במעילה שביצעה פקידת הבנק, אתי אלון. כתב האישום נגד רביזדה הוגש ב-2002 ע"י **פרקליטות מיסוי וכלכלה ת"א** במסגרת פרשת המעילה בבנק למסחר, בטענה כי היה שותף לגניבה של 144 מיליון שקל מהבנק למסחר שביצעה אלון. עם זאת, רביזדה זוכה מעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, גניבה על-ידי עובד, שיבוש מהלכי משפט ועבירות נוספות שחלקן נוגעות להפרעה לניהול החקירה, וניסיון להעלים את מסמכי הנהלת החשבונות ושאר הרשומות במשרדו. טרם נגזר עונשו.

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
תל אביב 67021; טל. 03-6966416 פקס. 03-6953991 info@masfax.co.il

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי טל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.